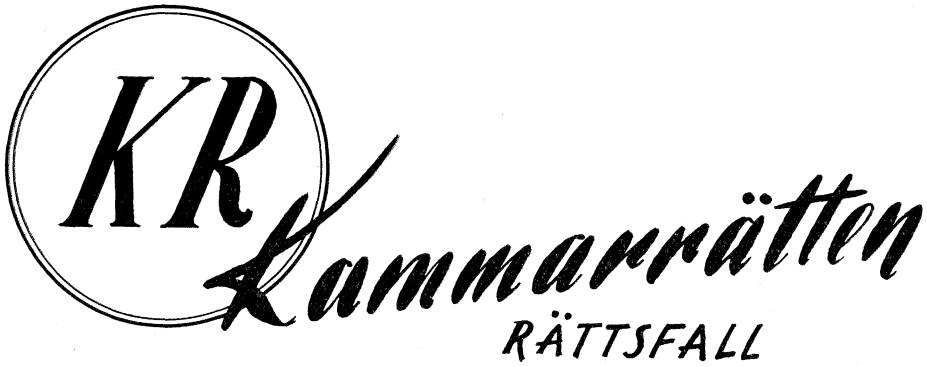

Vid skolbarnsbespisning vakthavande lärarinna har taxerats för värdet av de måltider, hon därunder intagit.

I sin självdeklaration, avlämnad år 1948 i N taxeringsdistrikt, beläget inom ett av de nordligaste länen, uppgav hustru X, till yrket småskollärarinna, inkomst av tjänst till belopp av 7.932 kronor.

TN höjde den sålunda uppgivna inkomsten med 200 kronor, utgörande förmånen av fri kost, som X åtnjutit vid skolbarnsbespisningen vid den skola, varest hon tjänstgjorde.

Hos vederbörande PN anförde X besvär med yrkande om att bliva taxerad enligt deklarationen och framhöll X bl. a. följande: TN:s beslut syntes leda till orättvisa mellan utövare av samma yrke inom landet, då den förmenta förmånen upptagits till beskattning endast inom N socken. Den berörda måltiden vore enligt X:s uppfattning endast ett led i lärarens tjänsteutövning. Enligt TN:s uppfattning borde sålunda varje förmån, betingad av en viss speciell tjänstgöring, särskilt beskattas. Tanken måste här leda till rena absurditeter. En jämförelse med i lantbruket anställd personal syntes ha föresvävat TN. Denna jämförelse vore icke hållbar. Drängen finge sin lön delvis in natura och den kontanta lönen vore beräknad därefter. Läraren hade sin lön efter av riksdagen fastställt reglemente. Läraren deltoge i måltiden för att fylla ett tjänsteåliggande även om han icke fullt utnyttjade densamma utan i själva verket av någon orsak intoge sin verkliga måltid i hemmet. Här uppstode en dubbelbeskattning.

Över besvären avgåvos förklaringar av TO och bitr. TI, vilka båda avstyrkte bifall till besvären.

I den förres förklaring framhölls bl. a. följande: TO funne icke skäl av principiell natur föreligga för en åtskillnad i ifrågavarande hänseende mellan vakthållande lärare och exempelvis bespisningsföreståndarinnor, vilka senare ostridigt vore skattskyldiga för åtnjuten kost. För båda kategorierna vore fråga om vederlag för en utförd prestation, vilken beträffande lärarna utgjordes av vakthållning och i fråga om föreståndarinnorna av beredning av måltiderna. Den omständigheten att vakthållningen vore grundad på icke skriftligt åtagande och således icke reglerades genom avlöningsreglemente eller anställningsavtal kunde självfallet icke tillmätas betydelse i beskattningshänseende. Slutligen ansåge ordföranden, att det beräknade värdet av kosten, en krona per måltid, finge anses skäligt.

Bitr. TI anförde bl. a., att han i likhet med TO ansåge, att kostnadsfri måltid vid skolbarnsbespisningen för X utgjorde skattepliktig intäkt, varjämte vidare framhölls, att X icke gjort någon erinran emot det antal dagar, för vilka förmånen beräknats, ävensom att emot skälighe-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:13

PN Prövningsnämnderna

STOCKHOLMS STAD

Avdrag för skuld

Person bosatt i utlandet yrkade avdrag för skuld, som uppkommit vid inköp av fastighet här i riket. Skulden var icke intecknad i fastigheten.

Enligt lagen får i dylikt fall endast sådan skuld avdragas, som häftar vid den förmögenhet skattskyldigheten avser. Fråga är alltså vad som kan menas med "häfta vid". På annat ställe i lagen talas om i förvärvskälla nedlagda tillgångar. Är det någon reell skillnad mellan uttrycken eller lyda de olika enbart därför att de tillkommit vid olika tidpunkter?

TN vägrade avdrag och PN gjorde ej ändring.

Reservation mot beslutet anfördes av Vanner. Hans motivering var den, att då en inom landet boende skattskyldig icke ägde rätt att som ränta avdraga annat än sådan ränta, som belöpte på skuld nedlagd i visst förmögenhetsobjekt, syntes konsekvensen fordra, att samma betraktelsesätt anlades då det var fråga om skuld. (För inom riket bosatt skattskyldig spelar ju skuldhäftningen ingen roll, eftersom alla skulder få avdragas vid förmögenhetsbeskattningen.) I annat fall syntes man öppna en möjlighet för den utom riket bosatte att exempelvis belåna en fastighet för att in-

---

ten av beräkningsgrunden, en krona per dag, icke heller syntes vara något att erinra.

Genom beslut i september 1949 biföll PN X:s talan, enär ifrågavarande förmån för X icke utgjorde ersättning för utfört arbete eller eljest skattepliktig inkomst.

Hos KR anförde TI besvär under yrkande att KR, med undanröjande av PN:s beslut, måtte taxera X för värdet av kostnadsfri måltid vid skolbarnsbespisningen i överensstämmelse med den av TN tillämpade värderingsgrunden. Till stöd för förenämnda yrkande åberopades vad biträdande TI och TO i målet tidigare anfört ävensom den omständigheten, att i X:s och hennes makes hushåll vissa utgifter för föda blivit inbesparade genom att hustrun åtnjutit ifrågavarande förmån.

Efter det PN fattat sitt ovannämnda beslut synes TO ha ändrat uppfattning och hemställde denne i avgivet yttrande med anledning av besvären om avslag.

X inkom med erinringar, däri hon hemställde om att PN:s beslut rörande hennes taxeringar måtte fastställas.

Genom utslag den 1 mars 1951 biföll KR yrkandet om höjning av X:s inkomst av tjänst med 200 kronor för måltider vid skolbarnsbespisning.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:13